

Zaturdag

den 2 Maart.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dinsdag, Donderdag en Zaturdag*, is, voor den prijs van f 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — *Voor Buitengewone Couranten of Bijlagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebracht.

PETERSBURG, den 16den Februarij.

Bij manifest, van den 12den dezer, heeft de Keizer wetboeken voor het Russische rijk ingevoerd. Zeven jaren is daaraan, onder het persoonlijk bestuur van Z. M., gearbeid. Alle wetten, sedert den codex van 1646 tot den 1sten Januarij 1832, die gedurende dit honderd drie en twintigjarige tijdvak uitgevaardigd werden en tot op onze dagen van kracht gebleven waren, zijn, naar gelang van den inhoud, in onderling verband gebracht geworden; men heeft alle bij latere wetten weder afgeschafte bepalingen daaruit geligt, en, met uitzondering der voorschriften, betrekkelijk de land- en zeemaat, zijn alle deze wetten tot een gelijkvormig stelsel aaneengeschakeld, tot een geheel vereenigd, en naar de hoofdafdeelingen der bewinds- en gerechtszaken in wetboeken verdeeld geworden. Alle verordeningen, sedert den 1sten Januarij 1832 uitgevaardigd en die, welke in het vervolg uitkomen, zullen jaarlijks in een bijvoegsel tot de verzameling van wetten, naar de orde derzelve wetboeken en met verwijzing naar derzelve artikelen, vereenigd worden, zoodat het algemeene stelsel van wetten, als het eenmaal vastgesteld is, steeds zijne eenheid behouden zal.

BRUNSWYK, den 26sten Februarij.

Er is hoop voorhanden, dat hertog *Karel*, nadat hij tot dus verre standvastig allen afsand van de regering van ons hertogdom geweigerd had, er eindelijk toch toe zal overgaan. Een groot Duitsch hof heeft te dien einde op nieuw bemiddelende onderhandelingen met hem aangeknoopt. Naar men verneemt, is er plan gemaakt, dat hertog *Willem* ten behoeve van zijnen anderen broeder het hertogdom Oels, in Silezie, het welk hem toebehoort, zal afstaan, terwijl hij weder in het bezit daarmede behoudt. Daar dezen veel aan geld gelegen is, geloofden men, dat hij voor de aanmerkelijke som, welke hij op deze wijze bekomt, bereidvaardig zal zijn, om van de regering voor altijd af te zien. Ten einde de regeringsopvolging der afstammelingen van hertog *Willem* verzekerd zij, zal, zegt men, hertog *Karel* zich verbinden om, ingeval hij zich in den echt zou willen begeven, alleen een huwelijk met de linkerhand aan te gaan. Men spreekt er van, dat hertog *Karel* werkelijk plan heeft, om zijne tegenwoordige gezellin, de onlangs door hem tot gravin verhevene miss *Sinclair*, tot zijne gemalin te kiezen. Het onlangs alhier bekend gemaakte verdrag, hetwelk tusschen de huizen Brunswijk Luneburg en Brunswijk Wolfenbittel over de erfopvolging gesloten, en door den Koning van Engeland, als hoofd der beide regerende huizen, goedgekeurd is, was een voorbereidende stap tot de met hertog *Karel* aangeknoopte onderhandelingen. Tot dus verre was wel hertog *Willem* met der daad de regtmatige regent zelfs door den Duitschen bondsdag erkend geworden, doch zonder dat men zekerheid had, dat de regering door hem op zijne onmiddellijke nakomelingschap zou overgaan, daar men geen middel vond, om de afstammelingen van hertog *Karel* van de opvolging uit te sluiten, als welke naar de grondbeginselen van het stelsel van legitimiteit een gegrond recht daarop hadden, dat hun niet kon ontnomen worden. Zoo de tegenwoordige onderhandelingen met hertog *Karel* het gewenschte gevolg hebben, dan zal een aanstaand huwelijk van hertog *Willem* (zoo men zegt met eene prinses van Pruissen) ook wel geene onzekerheid meer ontmoeten.

STOKHOLM, den 15den Februarij.

De Koning heeft een vonnis van het hofgerigt bekrachtigd, waarbij de baron van *Vegesack* (van hoogverraad beschuldigd) tot een half jaar vestingsstraf wordt veroordeeld, om hem binnen dezen tijd tot de bekentenis te trachten te brengen, of hij zekeren brief uit Berlijn heeft geschreven.

Den 13den Februarij is de Storting van Noorwegen namens den Koning geopend geworden.

LONDEN, den 23sten Februarij.

Men zegt dat de heer *Campbell* zich naar Alexandria zal begeven, om einde aan *Mehemed-Ali* te kennen te geven, dat de Engelsche natie, als trouwe bondgenoot van den Sultan, eene aanranding van deszelfs regten niet onverschillig zoude aanzien, en de pacha geen misbruik van

deszelfs krijgsgeluk behoort te maken. Deze voorstelling zal, hoopt men, bare werking doen, en *Mehemed-Ali* van zijne overdrevene vorderingen doen afzien. Syrie wil men hem laten, maar onder voorwaarden. Inzonderheit zal men daarop zien, dat de Europeische handel niet door uitbreiding van het Egyptische handels-monopolie over Syrie benadeeld wordt. Ook zal er eene aanzienlijke jaarlijkse schatting aan de Porte betaald moeten worden, indien *Mehemed-Ali* de voordeelen genieten wil, welke hij zich van het bezit dezer provincie voorstelt. Het Oostenrijks kabinet is het, maar men verneemt, omtrent alle deze punten met het onze volkomen eens, en zal ook eenen commissaris naar Alexandria zenden, om aldaar dezelfde taal als het Engelsche te voeren. Ook zou er reeds voor 14 dagen op het departement van buitenlandsche zaken een protocol onderteekend zijn, waarin de weg afgeteekend is, dien de drie mogendheden, Engeland, Rusland en Oostenrijk, in de Oostersche zaken denken te volgen. Prins *Talleyrand* heeft of van dit protocol geen kennis bekomen, of is niet tot hetzelfde toegetreden; want men verzekert, dat van Frankrijk daarin geene melding wordt gemaakt. Dit zou in de tegenwoordige omstandigheden van Europa niet geheel zonder gewigt zijn. Men wil namelijk, dat men met het gedrag van het Fransche kabinet in deze aangelegenheid niet volkomen te vreden zou geweest zijn; men spreekt van intrigues, die door Fransche agenten te Kairo en Konstantinopel tot ons nadeel zouden hebben plaats gehad. Intusschen is iedereen overtuigd, dat men zich te Parijs spoedig bereid zal toonen, om zich met Englands bedoelingen te vereenigen; dat de misschien vroeger naar Konstantinopel gezondene instructie veranderd, en de Fransche agenten aangeschreven zullen worden, om met de onze in vriendschappelijke verstandhouding te handelen. Volgens sommige tijdingen zou deze toetreding van Frankrijk onlangs reeds werkelijk gevolgd zijn.

— Wegens Portugal hebben menigvuldige conferentien met prins *Talleyrand* plaats. Beide kabinetten schijnen besloten te hebben, om aan den kampstrijd in dit land eerlang op de eene of andere wijze een einde te maken.

's GRAVENHAGE, den 27sten Februarij.

Regstreeksche berigten uit St. Omer, alhier ontvangen en van den 20sten dezer gedagteekend, houden de aangename verzekering in, dat de Nederlandsche onder-officieren, soldaten en matrozen, die tot de bezetting van het kasteel van Antwerpen behoord hebben, thans behoorlijk gevoed worden en gebuiavest zijn. De kazernes, waarin zij zich te St. Omer bevinden, zijn zeer voldoende en behoorlijk van stroozakken voorzien, terwijl tevens ieder soldaat thans eene deken heeft. De gezondheid der manschappen is goed, hebbende zich onder hen tot nu toe geenerlei kwaadaardige ziekte vertoond. Ook voor de verbetering der gezondheid van den generaal *Chasse*, in wiens lot het geheele vaderland te regt zoo veel belang stelt, doen zich meer gunstige uitzigten op. Het ongemak, waaraan deze krijgsheid, sedert een val van het paard, door hem in 1820 in het kamp van Ravels gedaan, meer en meer leed, is door de onvermoeide zorgen van den geneesheer *Croissant*, die hem vrijwillig naar St. Omer is gevolgd, aanmerkelijk geligt. Men vleit zich tevens, dat de koorts, waardoor de generaal, sedert het betrekken der citadel in October 1830, bij tusschenpoozen en somtijds drie of vier maanden achtereen, gekweld is geworden, thans, nu het hem vergund is naar ligchaam en ziel eenige meerdere rust te smaken, geheel zullen wijken.

Van den 28sten Februarij.

Morgen zal, naar men verneemt, door Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken aan de beide kamers der Staten-Generaal eene staatkundige mededeeling worden gedaan. Of zij aan de Tweede Kamer in comité zal worden gegeven, is nog onbekend.

De geruchten van de vervanging van onzen gezant te Londen, den heer van *Zuijlen van Nijvelt*, door den heer *Dedel*, hebben zich bevestigd. Over het algemeen verzekert men, dat deze zich met vredelievende voorstellen naar Londen zou begeven.

De ontwerpen van wet op de brandstoffen zijn door de regering nog nader veranderd. De accijns op de steenkolen zal

hans bedragen als volgt: op gruis- of maatkolen veertig centen, en op de sintels of cinders dertig centen van elke mud, en op grove of schaal-kolen zeven gulden van elke duizend ponden. Berlang verwacht men de beraadslagingen over de gewijzigde ontwerpen.

— De afdeelingen der Tweede Kamer hebben het onderzoek aangevangen over de wijzigingen in het derde boek van het burgerlijk wetboek; omtrent die in het tweede boek zullen morgen de beraadslagingen plaats hebben.

— Sinds eenigen tijd merkt men hier een' Engelschman op, die zich, zoo men zegt, door middel van f 10,000 jaarlijks, verledigt, om voor onze zaak lonende en nadeelige berichten aan den beruchten *Times* te zenden. Hij moet zich in de openbare plaatsen zoeken in te dringen, doch hier en daar reeds geweerd zijn. Men wil, dat hij niet geheel vreemd zou zijn aan de oprigting van het Rottterdamsche blaadje *den Onpartijdige*, doch dit is een bloot gerucht. Meer zeker is het, dat hij van de artikels van dat blaadje gereedelijk gebruik maakt, om zijn anti-Nederlandsch blad te believen.

AMSTERDAM, den 26sten Februarij.

Beurs berigten van den 25sten dezer.

Door buitengewone gelegenheid zijn heden de berigten en prijzen van Zaterdag bekend geworden. De prijzen der fondsen hebben zich wederom gebeterd; 3 pCt. geconsolideerden stonden op dien dag 88 pCt.; onze 5 pCt. 88 à $\frac{1}{2}$ en integralen 45 $\frac{1}{2}$ à 46 pCt.

Er waren heden wederom veel *importante commissien voor Engêlsche rekening*. en de prijzen der integralen en 5 pCt. zijn wederom gerezen; 45 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{4}$ is de koers der eersten, en 84 $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ was de koers der oude certificaten; 84, 83 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{10}$ de prijs der nieuwe 5 pCt.

Ook alle andere Hollandsche fondsen hebben, aangemoedigd door de prijzen der integralen en 5 pCt., eene willige houding aangenomen; men betaalde voor handelmaatschappij 86 pCt.; voor oude sijnicaal 76 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{10}$; nieuwe 59 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{4}$; kansbiljetten 17 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; echter alle deze fondsen met weinig handel, uitgezonderd kansbiljetten, welke nog al in posten verhandeld worden.

Oorlogslasten 6 pCt. en schatkistbiljetten zijn buiten spel; de prijzen der eersten zijn 96 en de twee laatste zijn 100 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$.

Van buitenlandsche fondsen waren voornamelijk de Russische gezocht: oude Russen 97 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, nieuwe 98 $\frac{1}{2}$, echter met weinig handel; roebels zijn à 62 $\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$ gezocht; voornamelijk veel vraag bestond naar Russen van 1831 en 1833, en heeft men voor de eerste 87 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ en voor de laatste 87 $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ besteed.

In Spaansche fondsen was weinig beweging; de prijzen der 5 pCt. perpetuelen waren 62 à 61 $\frac{1}{2}$; 3 pCt. 39 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{4}$ en uitgestelde 10 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$.

Alle Zuid-Amerikaansche fondsen hebben zich op de hoogte van gisteren gesontineerd.

Voor Oostenrijksche metalieken blijft gedurig vraag, de prijs derzelven is 88 à $\frac{1}{4}$ pCt.

Het schijnt wel dat de Fransche en Belgische bladen zich moeite geven, om verdichtfels voor waarheid uit te geven; dit is het geval met de nota van 10 Februarij; het stuk schijnt in het geheel niet te bestaan, en het is onbegrijpelijk, hoe men een valsch geteekend stuk door zoo vele Fransche en Belgische bladen voor goed passeren laat; aan de echtheid der nota van 14 dezer intusschen wordt niet getwijfeld. Onder de geruchten, welke heden ter beurs liepen, behoort ook, dat ons gouvernement besloten zoude hebben, de forten Lillo en Liefsenshoek te ontruimen, mits dadelijk gevolg gegeven worde aan het opheffen van het embargo, zowel in alle Engêlsche als Fransche havens, en het onmiddellijk vrijgeven van alle krijgsgevangenen. Of, indien zelfs het gerucht waar is, zulks door het Engêlsche en Fransche kabinet zal toegestaan worden, wordt hier zeer in twijfel getrokken.

Beurs van den 28sten dezer.

Doordien de koersen van Parijs van 25 dezer wederom williger afkomen, 3 pCt. 78. f. 70 c., perpetuelen 65 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{4}$, 3 pCt. 41, waren ook heden Spaansche fondsen zeer gezocht.

Russische fondsen ook geanimeerd.

Onze binnenlandsche fondsen, bij weinig handel, prijshoudend.

Om heden bleef het bovengemelde gerucht nog voortduren; van eene mededeeling door onzen minister was nog niets nader bekend en geloofden men niet dat zulks heden geschied is.

ARNHEM, den 1sten Maart.

De jongste berigten uit Weenen melden, dat de Russische luitenant-generaal van *Murawief* den 5^{den} Februarij van zijne zending naar Alexandria te Konstantinopel teruggekeerd is. De Oostenrijksche intermintus heeft den 7^{den} Februarij aan den reis-effendi kennis gegeven van den uitslag van de pogingen, welke de Oostenrijksche consul-generaal te Alexandria, gemeenschappelijk met den genoemden Russischen generaal, in het belang der Porte gedaan heeft. *Mehemed-Ati*, de Onder-Koning van Egypte, heeft aan den Oostenrijkschen consul verklaard, dat hij bereid was, om zich aan zijnen wettigen soeverein, wiens bevelen bij af-

wachte, te onderwerpen; dat hij den *Muschir Rifuat Halil-pacha* dien de Sultan aan hem, om zijne bedoelingen bekend te maken, had gelieven af te zenden, met de grootste onderscheiding en eerbewijzen zou ontvangen, en dat hij inmiddels aan zijnen zoon, *Ibrahim-pacha*, order gezonden had, om de vijandelijkheden te staken en niet verder voortwaarts te rukken.

De Porte heeft ook officieel berigt ontvangen, dat *Ibrahim-pacha* zijnen togt te Kiuthahia, (tot welke plaats hij reeds doorgedrongen was, maar waar hij de bevelen van zijnen vader ontving) gestaakt heeft en bereid is om eenen wapenstilstand aan te gaan.

Het blijkt verder, dat *Ibrahim*, zonder uitdrukkelijken last van zijnen vader, zijne voorwaartsche beweging niet zou gestaakt hebben. Dit had hij ook uitdrukkelijk aan den Franschen zaakgelaste te kennen gegeven, en de Sultan had reeds, volgens officiele berigten, aanvraag gedaan om de hulp van een door Rusland hem vroeger aangeboden eskader, hetwelk, vereenigd met de Ottomansche zeemagt, het kanaal zou dekken. De Russische gezant te Konstantinopel, de heer van *Buteneff*, had die aanvraag naar Sebastopol gezonden; maar het verlangen om gelijktijdigen bijstand door eene Russische landmagt, als door zijn hof niet aangeboden, van de hand gewezen.

Mengelwerk.

De Nota van 14 Februarij.

De bewuste nota van TALLEYRAND en PALMERSTON geeft ons eene aaneenschakeling van voorstellen door Engeland en Frankrijk aan ons gouvernement, doch door het laats'gedurig verworpen, en omgekeerd van voorstellen door ons gouvernement aan Engeland en Frankrijk en door laatstgenoemden telkens onbestaanbaar geoordeeld; maar dezelfde nota omvat bovendien den schijn, dat het van Engelands en Frankrijks zijde aan geene welgemeende zucht heeft ontbroken, om alles in het werk te stellen, ten einde des noods voorloopige en voegzame schikkingen tusschen België en Nederland daar te stellen, en eenen staat van onzekerheid te doen ophouden, die voor beide hoogst nadeeligen krachtuitputtend is; wij zeggen den schijn, en niet zonder grond: omdat wij uit de drie ontworpen en aan onzen minister plenipotentiaris te Londen voorgelegde concept-overeenkomsten, de overtuiging geenszins kunnen putten, dat zulk eene welmeenende zucht werkelijk de grondslag der onafgebroken bemoeijingen van TALLEYRAND en PALMERSTON geweest is; integendeel, dat in elk dier concept-ontwerpen een geest van dwang en willekeur doorstraalt, waaraan het Nederlandsche gouvernement, eers- en belangshalve, gemeend heeft zich niet te kunnen onderwerpen.

Aan de verplichtingen van België en het regt van Onaf-Nederland wordt bijna niet gedacht, maar, volgens het eerste voorloopige ontwerp zou Nederland zich onder anderen verplichten de onzijdigheid van België te erkennen en eenen formelen wapenstilstand te sluiten; volgens het tweede zou het voorloopig te sluiten bestand den vorm van een definitief hebben aangenomen, door, in een additioneel artikel, zoodanige stellige schikkings-voorwaarden woordelijk in te lassesha, als men wederzijds goedgevonden zou hebben te bepalen. het derde voorloopige ontwerp was daarentegen van eenen geheel anderen aard. Volgens hetzelve, zou het wederzijdsch nog in bezit gehouden grondgebied, provisioneel wederzijds in bezit blijven, mits eene erkenning der Belgische neutraliteit door Nederland, de dadelijke ontsluiting der Maas en de vrije vaart langs de Schelde, waartegen Frankrijk en Engeland zich verbonden het embargo op te heffen en de Hollandsche krijgsgevangenen terug te geven; met belofte bovendien, om dadelijk alle pogingen te zullen aanwenden, ten einde eene eindelijke schikking tot stand te brengen.

De schandelijke handelwijze van Engeland en Frankrijk is nu geheel bloot gelegd. Het Nederlandsche gouvernement moet beginnen aan de eischen van beide te gehoorzamen, en dan zal het, tot belooning daarvoor, zijnen handel weder onbelemmerd kunnen voortzetten en zijne weggevoerde krijgslieden weder terug bekomen. Het moet beginnen het koninkrijk België te erkennen en zijne eigene regten provisioneel te verzaken, om er naderhand weder op terug te komen; het moet voortgaan met het voorschieten van de intressen der gemeenschappelijke staatschuld, zonder van het vroegere voorschot voor als nog eene geregelde teruggave te kunnen bedingen; en voor die lijfelijkheid zullen Frankrijk en Engeland zich edelmoedig genoeg toonen, om het allerschandelijkst en westerregtelijkst embargo op te heffen en de tiranniek weggevoerde krijgslieden naar hunne haardsteden te doen wederkeren. Wie ziet in zulke voorstellen geene schaamteloze willekeur, geene ongehoorde overmagts-aanmatiging? Dat is nu de onafhankelijkheid en vrijheid, de Koning WILLIAM in zijne jongstgehoorde carieuse troonrede aan Nederland beloofd te verzekeren; eene vrijheid en onafhankelijkheid, met de diepste slavernij gelijk staande. Dat zijn nu de welmeenende, oprechte pogingen, door Engeland en Frankrijk onafgebroken in het werk gesteld, om redelijke, aannemelijke schikkingen tusschen België en Nederland tot stand te brengen! Zou er wel duidelijker den spot met opregtheid en welmeenendheid kunnen gedreven worden dan op bovengenoemde wijze? En wat is de slotsom van al die welmeenende en eerlijke pogingen? Dat Frankrijk en Engeland, ingeval van geene genoegzaam voldoende toetreding van de zijde des Nederlandschen overnemens, nieuwe gewelddadigheden doen voorziert, om een einde aan de bestaande geschillen te maken, en Nederland te dwingen tot makoming van hetgeen Engeland en Frankrijk uitdrukkelijk willen.

Wij zijn met grond verlangend de maatregelen te leeren kennen, die ons in moeijelijkheid bij moeijelijkheid verwikkeld gouvernement, zulke averechts regtvaardige en heilbevorderende schikkings-pogingen zal aanwenden, terwijl de zending van onzen verdienstelijken sta-

man **BEDEL**, als plaatsvervanger van den niet minder met lof bekroonden **VAN ZUYLEN**, ons de voorloopige en hernieuwde overtuiging geeft, dat geene middelen door het Nederlandsche gouvernement onbeproefd zullen gelaten worden om den vrede te bewaren, en, tot welke offeringen ook gedwongen, niets zal worden onderteekend, dat met de staatkundige voorzigtigheid, de eer en de belangen der Nederlandsche Natie in strijd is.

Wij verkeeren in het tijdstip, waarin onze staatshulk door eenen gevaarvollen storm wordt bevoopen en van rondom zich blinde en zigbare klippen opdoen, waarop die dierbare hulk zoo ligt te bersten kan stooten. Stuurmans-wijsheid, bedaardheid van geest en moed worden vereischt, om in de gegevene omstandigheid te doen, wat, met Gods hulp, redding kan aanbrenge. Welnu, wij bezitten, God dank! een' stuurman, wiens beleid wij mogen vertrouwen, want hij is erfgenaam van die edele hoedanigheden, die vroegere stuurlieden, uit hetzelfde stamhuis afkomstig, bezielden, door wier kloekmoedige bedrijven genoemde hulk meermalen in veilige haven is binnenvoerd.

De Constitutionnel.

Dat opzettelijk bevooroordeelden, onkundigen of zedelijk blinden het, gedurende geruimen tijd, gehouden, consequente gedrag van het Nederlandsche gouvernement ten kwade verkiezen uit te leggen, en zich bij voortdoring uitputten in beleedigende verwijten tegen hetzelfde, om het mateloos vasthouden aan deszelfs eenmaal, met het volste recht, aangemogene grondbeginselen, laat zich gemakkelijk verklaren; maar dat zoogenoemde voorstanders, organen van het liberalismus, van nationale vrijheid en onafhankelijkheid met de zoodanigen ééne lijn trekken en, onbeschaamd, voortgaan het wille zwart en recht onrecht te noemen, ja, zelfs in openbare geschriften, hunne averechtsche gevoelens even hardnekkig als onbekookt kenbaar maken, daarvoor staat ons verstand stil.

En toch zien wij zulks nu en dan plaats grijpen.

De *Constitutionnel* van den 14den Februarij bevat, onder anderen, een artikel, getiteld: *Staatkundig overzicht der week*, waarin wij de volgende opmerkenswaardige frase lezen:

«Het Belgische vraagstuk schijnt bestemd te zijn om de zaken van Europa eeuwigeuring te blijven verwickelen; niet zoo zeer omdat het langer de vrees voor eenen algemeenen oorlog in zich besluit, als wel, omdat het nieuwe onderhandelingen en protocollen zal blijven opleveren. Is het dan te vergeefs, dat Frankrijk voor Antwerpen zijne schatten en het bloed zijns helden legers heeft verspild, om de vrije vaart te bedingen langs eene rivier, die noch aan Holland noch aan België, maar, even als de Rijn, aan den handel der Rijnoverbewoners behoort? Eene nieuwe eigenzinnigheid van Koning WILLEM doet de onderhandelingen met Frankrijk en Engeland staken, omdat zij zich afgescheiden hebben van de overige mogendheden. De stijfhoofdige monarch, doof voor de ware belangen van den Hollandschen handel, en onder de hand, zonder twijfel, door verleidelijke raadgevingen, opgestoot, eischt van de diplomatie het grondgebied terug, dat hij op het slagveld heeft verloren. De drie mogendheden, die zich aan de Londensche conferentie hebben onttrokken, meenen door dat onttrekken de beslissingen der beide overigen krachteloos te maken; terwijl de Engelsche trouwrede naar aan Europa de spoedige beslissing van het Belgische vraagstuk niet heeft durven beloven».

Ziedaar drie punten, in opgenoemde frase vervat, die den vaak alles niet zijn verband rukkenden geest van den Franschen zoogenoemden *Constitutionnel* kenmerken.

De *Schelde* behoort aan den handel der Rijnoverbewoners: Koning WILLEM heeft derhalve, volgens het natuur- en volkenrecht, geene de minste bevoegdheid om, voor dat gedeelte, dat door zijn rijk stroomt, eenige tolregten te vorderen. Maar de *Schelde* vloeit niet uit de Rijnprovincien. Hoe kan zij derhalve voor den Rijn provincie-handel een uitsluitend eigendomsrecht opleveren? De *Constitutionnel* zegt u dit niet, maar spreekt als een ijveraar van de Engelsch-Fransche alliantie. De *Schelde* stroomt voorbij Antwerpen en van daar kunnen, bij eene vrije vaart, de Engelsche manufacturen voordeliger, schoon ten nadeele der Belgische fabrieken, naar de Rijnprovincien vervoerd worden, eene alles afdoende rede, dat de Anglo-Gallische compagnieschap; zoo veel mogelijk, behoort te zorgen voor zulk eene hoogst eigenbete vrije vaart. — De *Constitutionnel* bekommert zich, bij het ver nederschrijven zijner magtspreuken, natuurlijk geenszins over de verpligtingen, die er bestaan, ter bevaarbaarhouding eener hoofd-rivier, waarvrijt de gedruige aanslibbingen, vooral aan hare uitmonding, het binnenloopen der schepen, zonder de noodige voorziening, spoedig onmogelijk zouden maken, noch over het loodswezen; gezegde voorstander van het Fransche liberalismus meent alles genoegzaam voldingend beredeneerd te hebben; wanneer hij zegt: de *Schelde* behoort eene vrije vaart daar te stellen.

Koning WILLEM is intusschen van een geheel ander, en, onzes inziens, beter staatkundig inzicht dan de *Constitutionnel*, en houdt, op veel solider gronden, staande, dat de *Schelde*, voor een gedeelte door zijn rijk stroomende, het volste recht tot het hebben van eenen matigen tol oplevert, even als de *Sond* voor Denemarken. En op dien wettigen grond van beredenering, door geente magtspreuken van den *Constitutionnel* met al zijne Engelsche en Fransche onderhoorigen omver te stooten, heeft hoogstdezelv het staatkundige stelsel gebouwd, dat hem, in overeenkomst met de geheele Nederlandsche Natie, het onderteekenen van, door Frankrijk en Engeland eigenbete voorgelagen eener geheel vrije Scheldevaart, moet doen verwerpen.

Maar de *Constitutionnel* zegt nog eene andere onwaarheid, en wel betrekkelijk het eigenzinnig verwerpen van onderhandelingen door Koning WILLEM, met Engeland en Frankrijk, nadat de overige drie mogendheden zich van de Londensche conferentie hebben afgescheiden. Aan wie, vragen wij den *Constitutionnel*, heeft de Koning der Nederlanden oorspronkelijk de bevordering der belangen zijns uiteengescheiden riks, bij het Weener congres daargesteld, opgedragen? aan de vijf

grootte mogendheden of aan Engeland en Frankrijk alleen? Spreekt het derhalve niet van zelve, dat hij thans met de laatst genoemde alleen in geene beslissende onderhandelingen kan treden, wanneer de overige daaraan geen deel nemen. Maar wij zien, niettegenstaande de betoeling van den *Constitutionnel*, telkens van dépêches gewagen, uit Londen aan ons kabinet toegeschikt, en van daar naar Londen afgezonden; wij hebben, onder anderen, eene nota van 14 dezer leeren kennen; zijn dit derhalve geene sprekende bewijzen, dat er werkelijk bij voortdoring onderhandelingen plaats hebben?

Wij raden den *Constitutionnel* inderdaad aan, om beter onderrigt gaande den loop der diplomatieke bemoeijingen in te winnen, alvorens zulke onbekookte stellingen openlijk aan het licht te brengen; vooral niet opziat tot zijn derde voorgeven, dat Koning WILLEM het grondgebied terugvordert, dat hij op het slagveld, waarschijnlijk voor de citadel van Antwerpen, heeft verloren.

Wij sommeren den *Constitutionnel* ons uit eenig staatsstuk te bewijzen, dat zulk eene vordering werkelijk van de zijde onzes governments heeft plaats gehad.

Met onvergankelijken roem heeft de Nederlandsche bezetting den bewustens vijfhoeft verdedigd, dien Frankrijk, niet zoo zeer om de handhaving van der Belgen zaak, maar alleen ter instandhouding van zijn eigen wankelend ministerie, met eene ongehoorde overmagt heeft weten mees'er te worden. Dien puinhoop begeert het Nederlandsche gouvernement voorzeker niet weder te bezitten en laat de overgrootste kosten van deszelfs herstel volgaarne aan België of Frankrijk over.

Verblijfsplaats der zielen na den dood.

Het is bekend, dat er, zoo onder de wijsgeeren, als onder de aanklagers van onderscheidene godsdienstige gezindheden, reeds sedert lang, zeer uiteenlopende gevoelens bestaan, omtrent het verblijf der zielen na hunne scheiding van het ligchaam. Niet minder bekend zijn ook de gronden, die, door de aanhangers dier onderscheiden gevoelens, tot staving derzelv zijn aangevoerd, en het zou dus geen verdienstelijk werk zijn, die, zoó bekende, verschillende gevoelens en de daarvoor aangevoerde gronden, nog eens opzettelijk, tot een onderwerp van behandeling te nemen. Maar wanneer men, in onze verlichte dagen, en dat wel van eene achtbare zijde, een geheel nieuw gevoel op dit stuk openlijk ziet voordragen, zonder bijvoeging van eenigen grond, waarop hetzelfde zou berusten; dan kan men toch, met reden, wenschen, dat deszelfs waarde, door daartoe bevoegde mannen, worde onderzocht en het publiek desaan gaande, door hen, worde voorgezicht.

Ik had ook vast verwacht, dat dit reeds zoude geschied zijn. Aan die verwachting echter tot nu toe niet beantwoord zijnde, meen ik, om het gewigt der zaak, wel te doen, met de aandacht van het publiek op de bedoelde nieuwe leer te vestigen, in de hoop dat zulks, aan daartoe bekwaame mannen, aanleiding zal geven, om ons hunne bedenkingen, omtrent dezelve, openlijk mede te deelen.

Die nieuwe leer heb ik voorgedragen gevonden in een artikel van het *Amsterdamsche Handelsblad* en wel in No. 289 van den 3den October 1832, en begrepen in eene daarin voorkomende aankondiging, luidende woordelijk als volgt: «Een groote geest is ten grave gedaald. Sir WALTER SCOTT is Vrijdag 21 September, op zijn kasteel te *Abbotsford*, overleden en alzoó overgegaan tot het verblijf der in wetenschappen en de letteren uitgeblonken hebbende mannen, die, in den loop van dit jaar, door den dood zijn weggemaakt.»

Ik neem de vrijheid de volgende aanmerkingen op dezelve te laten volgen:

1o. Geef ik in bedenking of de uitdrukking: een groote geest is ten grave gedaald, hier als voegzaam en gepast kan worden aangemerkt? Ik weet wel, dat, wanneer men bij het leven van een door geestvermogens uitstekend man, hem een' grooten geest noemt, men, bij het geven van dien naam, hoezeer de aanleiding daartoe van zijne geestvermogens genomen wordt, toch juist niet uitsluitend deszelfs geest, in onderscheiding van deszelfs ligchaam, voorstelt, maar daardoor zijnen geheelen persoon aanduidt, met aanwijzing der hoedanigheid, dat hij, door geestvermogens, uitmaakt, in welken zin de hier gebezigde uitdrukking zoude te kennen geven: er is iemand gestorven van uitstekende geestvermogens; maar zoo als de uitdrukking hier voorkomt, met betrekking tot het oogenblik der scheiding van den geest van het ligchaam, konst zij mij al zeer ongepast voor en strijdig met het algemeen aangenomen denkbeeld, volgens hetwelk de geest niet met het ligchaam ten grave daalt, maar elders eene verblijfsplaats vindt. Dit gevoel (en dit brengt mij tot mijne voornaamste en

2de Aanmerking) schijnt ook wel dat van den schrijver van dat artikel te zijn; omdat hij vervolgens zegt: dat sir WALTER SCOTT alzoó is overgegaan tot het verblijf der in de wetenschappen en de letteren uitgeblonken hebbende mannen, die, in den loop van dit jaar, door den dood zijn weggemaakt. Het ligchaam toch van sir WALTER zal naastdenkelijk wel ter aarde zijn besteld, en alzoó in het graf niet zijn neergedaald, maar zijn neergelaten, en zal dus, bij de verdere vermelding van zijnen overgang, wel niet op zijn ligchaam, maar op zijnen geest bedoeld zijn. Had men toch alleen zijne plaatsing in het graf bedoeld, dan zou de nadere aanwijzing van zijnen overgang slechts eene onduidelijke herhaling zijn van hetgene te voren reeds gezegd was, en, dewijl dit eene zeer gewone behandeling is van menschelijke lijen, die niet uitsluitend omtrent uitmuntende geleerden in gebruik is, was dezelve ook niet juist en althans de herhaling niet waardig. De nadere aanwijzing van zijnen overgang zal dus wel betrekking moeten hebben tot zijnen geest, die alzoó niet, zoo als eerst gezegd was, mede is ten grave gedaald, of, zoo dit al mogt hebben plaats gehad, van daar weet naar elders is overgegaan, en wel bepaaldelijk, zoo als dat bijzonder vermeld wordt, naar het verblijf der in de wetenschappen en de letteren uitgeblonken hebbende mannen, en, nog meer bijzonder, naar het verblijf van die hunner, welke, in den loop van dit jaar, door den dood zijn weggemaakt. Er bestaan, gelijk gezegd is, onderscheidene gevoelens, omtrent het verblijf der zielen, na den dood des ligchaams, maar ik geloof niet, dat ooit, voor deze aankondiging, in het openbaar, het ge-

voelen is voorgedragen, dat de zielen van die mannen (vrouwen bestaan daar, zoo het schijnt niet, en hebben misschien nog weer een afzonderlijk loeaal) die in de wetenschappen en letteren hebben uitgeblonken, een afzonderlijk verblijf zouden hebben, en nog wel bepaaldelijk die, welke in den loop van dit jaar gestorven zijn. Het gevoelen is dus nieuw en de aandacht van het publiek allezins waardig.

Mogt intusschen dit gevoelen eenigen grond hebben, dan zal zekerlijk de schrijver van het bedoeld artikel in het *Amsterdamsche Handelsblad* aan het publiek eene gewichtige dienst bewijzen, met die in een der volgende nummers mede te deelen, en zulks zou weer andere bevoegde personen kunnen uitlokken om de waarde dier gronden te onderzoeken, waardoor men dan eindelijk zou kunnen hopen eens uitmaakt te zien, of het gevoelen van een afzonderlijk harneltje voor de uitstekende geleerden, en bepaaldelijk voor die, welke in 1832 overleden zijn, al dan niet aannemelijk zij, en of men ook met reden mag vooronderstellen, dat die uitmuntende mannen in wetenschappen en letteren, welke in 1833 zullen komen te sterven, even zoo wel als die van 1832, eene afzonderlijke verblijfplaats zullen verkrijgen; ja, of men niet in het algemeen zal moeten aannemen, dat zij telkens bij jaargangen zullen worden te zamen gevoegd?

Quandoquidem bonus dormitat Homerus.

§ § §

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Feb. 3 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D
Den 1 Maart 3 El 0 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

Getrouwd:

J. H. INSINGER,
Wedawenaar van M. C. RINGELING.
en
E. A. RINGELING.

AMSTERDAM,
den 28sten Februarij
1833.

§ § + BURGEMEESTER en WETHOU
+ DERS der STAD TIEL zijn voornemens,
op Woensdag den 13den Maart 1833, des voormiddags
ten elf ure, op het Stadhuis, publiek, voor den tijd van zes jaren,
aanvang nemende den 4den April 1833 en eindigende den 4den April
1839, te verpachten: de STADS BANK VAN LEE
NING, waarvan de Ordonnantie en Conditie, met uitzondering
van de Zondagen, dagelijks ter lezing zullen liggen ter Secretarie, van
des morgens 10 uren tot des nademiddags een uur.

§ + Ten overstaan van den te Velp residerenden Notaris van
+ ROSENTHAL, zal, in het Logement de groote
Zwaan, aldaar, op Zaturdagen den 6den en 20sten April
1833, telkens des avonds ten 5 ure, ter inzetting en finalen verkoop
geveild worden:

Het, om deszelfs verrukkelijke ligging, genoeg bekende BUI
TENGOED Schoonoord, gelegen aan den straatweg tegen over
het voorschreve Logement, bestaande in HEERENHUIS,
afgezonderd KOETSUIS en STALLING, met
uitgestreken TUIN, beplant met onderscheidene VRUCHT
en andere BOOMEN, mitsgaders HEESTERGE
WASSEN, doorsneden door aangename WANDELWEG
GEN, een en ander bevattende eene uitgestrektheid van 2 Bunders,
76 Roeden en 60 Ellen.

Het voorschreve perceel kan, wat de Plaats
aangaat, dadelijk na den toeslag, en, met be
trekking tot het Huis, op den 2den Mei aanvaard
worden; kunnende dagelijks bezigtigd worden,
mits voorzien van een toegang biljet, door
voornoemden Notaris af te geven, bij wien
hetzelfde perceel tot den 1sten April aanstaande
UIT DE HAND te bekomen en met
vrachtvrije brieven te bevragen is

§ § § De Notarissen NYHOFF en GODEFROY
zullen op Woensdag den 6den dezer, aan te vangen des
morgens ten 9 ure, in de Turfstraat, te Arnhem, in
appartementen ten huize van den Winkelier VAN DER HORST,
publiek, erfhuishwijze, om kontant geld, verkoopen: eenen zeer net
ten, modernen, wel geconserveerden INBOEDEL, bestaan
de uit allerhande, in Engeland vervaardigde, MAHONIE
HOUTEN en andere MEUBELS en MEUBILAIR
RE GOEDEREN, KISTEN, KASTEN,
STOELEN met Trijpen, ZITTINGEN, dito CANA
PE, differente dito en andere TAFELS, SCHRYFTA
FEL met rood marokijn, onderscheidene MAHONIEHOUT
TEN LADETAFELS, LEDIKANTEN, waar
onder een MAHONIEHOUTEN, twee FORTEPI
ANO'S, een fraai en groot MAHONIEHOUTEN
BUFFET, dito TOILET-SPIEGELS, KO
PER, TIN, VERLAKT, AARDE- en GLAS
WERK, PORCELEIN, waaronder een BLAAUW
TAFELSERVIES, BEDDEN en BEDDE
GOED, KAGCHELS en VUURGEREED
SCHAPPEN, VLOERKLEEDEN en CAR
PETTEN. — Zijnde te zien daags te voren, van des morgens 11
tot 3 uren.

§ § + De Notaris KOLFSCHOTEN, residerende te
§ § Gendringen, is voornemens op Dinsdag en Woensdag den
§ 12den en 13den Maart 1833, telkens te beginnen des mor
gens ten 10 ure, ten huize van den Heer D. BRUENS, te

Netterden, Gemeente Berg, erfhuishwijze te verkoopen: eenen comple
ten BOEREN INBOEDEL, VOORTVARING
en uitmuntenden VEESTAND, waaronder 35 RUND
REN, 6 tweejarige STIEREN, 8 TREKPAAR
DEN, onderscheidene KALVEREN en dragtige VAR
KENS, — BOUW- en MELKGEREEDSCHAP
PEN en hetgeen verder tot eene groote Bouwerij behoort. Zullende
het levende vee op den eersten dag verkocht worden;

§ § § Wordt gevraagd TE HUUR, om dadelijk te aan
+ vaaden, een BUITENGOED, met redelijke
+ grooten TUIN, STALLING en OM
TREK, liefst één uur van eene stad of aanzienlijk dorp, in deze
Provincie of aan dezelve grenzende. Die genegen mogten zijn, zooda
nig perceel te verhuren, worden verzocht eene behoorlijke beschrijving
van hetzelfde, met opgave van den prijs, vrachtvrij te zenden, voor
den 10den dezer maand, aan het adres van den Notaris D. BEEK,
te Wageningen.

+ + + TE HUUR, tegen den 1sten Februarij 1834: de
§ § WATER-MOLEN onder Laag
+ soeren, bij Dieren, met het daarbij behoorende
BOUW- en WEILAND, groot 12 Bunders of daaromtrent.
Met vrachtvrije brieven adressere men zich, onder de letters A. B.,
aan het Grens Postkantoor te Arnhem.

+ + § TE HUUR, drie à vier KAMERS, GE
+ MEUBILEERD of ONGEMEUBI
+ LEERD, benevens KOETSUIS en
STALLING voor twee Paarden. Te bevragen bij M. VAN
DEN HEUVEL, te Arnhem. Brieven franco.

§ § + Voor dit Zomer-Saisoon, presenteert men TE
§ § HUUR TWEE GEMEUBILEERDE
§ KAMERS, alleraangenaamst gelegen tegen over den
Huize Sonsbeek, even buiten Arnhem. Te bevragen bij O. A. VAN
VEER, op Sonsbeek.

+ § § Men verlangt, eene in Gelderland of Overijssel werkza
+ me FABRIEK of eenige andere, eene redelijke
+ intrest en bestaan op eeverende AFFAIRE over te ne
men, of zich met een matig of meer aanzienlijk kapitaal, daarin te
associeeren. Iemand genegen zijnde hieromtrent te onderhandelen, ge
lieve, onder belofte van discretie, eene omschrijving van zaak, aard
en plaats mede te deelen aan A. B., adres bij den Heer G. BROU
WER, Boekverkooper te Deventer. Brieven franco.

§ § + Een, onder mijne volkomene en zekere garantie, gedrukt
+ VOORSCHRIFT, om, zonder Brandrij of
+ Stokerij, dadelijk en zonder veel moeite, in één uur, en
door slechts éenen werkmán, verscheidene Okshoofden zeer fijne en
zuiversmakende RUM te vervaardigen, die zelfs de Amerikaan
sche verre overtreft, waarvan de monsters te bekomen zijn aan het
Commissie-, Expeditie- en Boekhandels Kantoor van den Heer E. W.
L. UNGNAD, Hohensteinweg No. 6 en 7, te Berlijn, heb
ik, behoorlijk verzegeld, aan gemelden Heer UNGNAD ter
verkoop gegeven voor den prijs van 2 Louis d'Or, of 10 Rijksdaalders
in goud geld.

Ten einde het daardoor te bekomen groot voordeel aan het belang
hebbende publiek te kunnen mededeelen, en om aan mijne medem
schen nuttig te zijn, heb ik besloten dit geheim voor eenen zeer matig
gen prijs aan te bieden; en zoude een okshoofd zeer zwart en fijne
Rum, naar mijne wijze vervaardigd, niet meer kosten dan circa
104 N. court, minder kwaliteit nagenoeg f 85, beide soorten zeer
zuiver van smaak. —

Berlijn, den 17den Februarij 1833.

C. F. W. HELDT.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.
Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem
en Keulen,

Voor de maanden Maart en April 1833.
Van Rotterdam naar Arnhem Vrijdag den
8sten Maart, des morgens ten 6 ure,

En vervolgens elken Vrijdag, des morgens ten 6 ure.
Van Arnhem naar Keulen Zaturdag den 9den Maart, des morgens ten 5
ure, en vervolgens elken Zaturdag, des morgens ten 5 ure.
Van Keulen naar Arnhem Dingsdag den 12den Maart, des morgens ten
5 ure, en vervolgens elken Dingsdag, des morgens ten 5 ure.
Van Arnhem naar Rotterdam Woensdag den 13den Maart, des morgens
ten 9 ure, en vervolgens elken Woensdag, des morgens ten 9 ure.
Nadere informatie bij den Agent der Maatschappij.

B. BLICKMANN.

Arnhem, den 28sten Februarij 1833.

BOURCIUS

ALGEMEENE POSTWAGEN-DIENSTEN.

Bekwame WAGENMAKERS, genegen om op bestek een
zeker aantal DILIGENCE-WIELEN, EVEN
AARS en OORSHOUTEN te leveren, vervoegen zich
aan de Hoofd Administratie van de voormelde Onderneming om de
voorwaarden te vernemen.

Over de constructie van Koetsen en Onderstellen kan mede gezamen
lijk of afzonderlijk gehandeld worden.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.